

7- Yedinci Basamak: Yıldızların pek küçük efradı olduğu gibi pek büyükleri de vardır.

Yedinci Basamak: Yıldızların pek küçük efradı olduğu gibi pek büyükleri de vardır. Semanın vechini, yüzünü ziyalandıran her şey yıldızdır. Bu neviden bir kısmı, semaya ziynet olmuştur. Bir kısmı da şeytanları recmetmek için semavî mancınıklardır. Semada yapılan bu recm, sema gibi en vâsi dairelerde bile vukua gelen mübareze hâdisesini insanlara göstermekle, insanların mutîlerini âsilerle mübarezeye teşvik ile alıştırmaktır.

Yıldızların küçüğü de büyüğü de vardır

Üstad burada “yıldız” kelimesini geniş manada kullanıyor. Gökyüzünde ışığı görülen semavî cisimlerin kimi küçük, kimi ise son derece büyüktür. Biz uzaktan baktığımız için hepsi küçük bir nokta gibi görünse de hakikatte aralarında çok büyük farklar vardır.

“Semanın vechini ziyalandıran her şey yıldızdır”

“Semanın vechi” göğün görünen yüzü demektir. Gece semaya baktığımızda orayı süsleyen, aydınlatan ışıklı cisimler umumî olarak yıldız diye ifade ediliyor. Burada maksat astronomik sınıflandırma yapmak değil; **semadaki ışıklı ve parlak mahlûkatı nazara vermektir.**

Bir kısmı semaya ziynettir

Yıldızların bir vazifesi de semayı güzelleştirmektir. Kur’ân’da da yakın semanın yıldızlarla süslendiği bildirilir. Yani yıldız yalnız maddî bir cisim değil; aynı zamanda **kâinat sarayının kandilleri ve ziynetleri** gibi gösteriliyor.

Bir kısmı “semavî mancınıklar”dır

Burada önceki basamakta geçen şeytanların recmi meselesine bağlanılıyor. Şihablar, şeytanların semavî haberlere müdahale teşebbüslerine karşı bir **recm ve tard vasıtası** olarak anlatılıyor. “Mancınık” tabiri de bu kovma ve uzaklaştırma manasını kuvvetlendiren temsilî bir ifadedir.

Semadaki mübareze bize ne anlatıyor?

Kâinatın en geniş dairelerinde bile **itaat ile isyan, hayır ile şer arasında bir mücadele** bulunduğu gösteriliyor. Yani insanın dünyadaki hak-batıl mücadelesi başıboş ve manasız bir hadise değildir; daha geniş bir nizama bağlıdır.

Sanki insana şöyle deniyor: **“Semada bile isyana karşı bir müdafaa ve mücadele varsa, sen yeryüzünde bâtıla karşı tamamen kayıtsız kalamazsın.”** Fakat bu mücadele kör öfke ile değil; hak, adalet, ilim, sabır ve meşru vasıtalarla olur.

Kalp dairesinde

Mübareze önce insanın **kalbinde** başlar. İman ile şüphe, ihlâs ile riya, ümit ile yeis, muhabbet ile kin kalpte karşı karşıya gelir. İnsan burada tarafsız kalamaz. **Kalbini hangi tarafa açarsa, o taraf kuvvet kazanır.** Bu yüzden mü'minin ilk mücadelesi kendi iç dünyasını muhafaza etmektir.

Nefis dairesinde

Sonra mücadele **nefis**le devam eder. Nefis rahat ister, haz ister, başıboşluk ister; vicdan ve iman ise helâli, sabrı ve itaati ister. Asıl meydan çoğu zaman dışarıda değil, insanın kendi içinde kurulur. **Şeytan dışarıdan çağırır, nefis içeriden kapıyı açarsa günah gelir.** Onun için nefse karşı mücadele, insanın en sürekli imtihanlarından biridir.

Aile ve yakın çevre dairesinde

İnsan sadece kendinden mesul değildir. Ailesinde, çocuklarında, dostlarında hayrı teşvik etmek; kötülüğü güzel bir üslupla engellemek de bu mübarezenin bir parçasıdır. Burada mücadele kavga etmek değil, **hakki yaşatmak ve yanlış normalleştirmemektir.**

İçtimai hayat dairesinde

Toplum hayatında da hak ile bâtıl, adalet ile zulüm, ahlâk ile sefahat, doğruluk ile yalan sürekli karşı karşıya gelir. Mü'min burada seyirci kalmaz. Fakat mücadelesi ölçüsüz öfkeyle değil; **ilimle, sözle, örneklikle, sabırla ve meşru yollarla** olur. Çünkü maksat insanları ezmek değil, hakkı ayakta tutmaktır.

Semadan insana verilen ders

Semada bile isyana karşı bir müdafaa ve mücadele gösteriliyorsa, insana da şöyle denmiş olur: **“Kalbinde bâtıla izin verme, nefesine teslim olma, ailende hakkı ihmal etme, toplumda da kötülük karşısında tamamen kayıtsız kalma.”**

Netice: Mübareze semada gösterilir, fakat ders insana verilir: **Kalbini koru, nefsinle mücadele et, ailende hakkı yaşat, toplumda da hakkın ve adaletin yanında dur.**